

Protestantse Gemeente
Damwâld e.o.

Lied voor de dienst: ELB 186 : 1

Leid mij, Heer, o machtig Heiland,
door dit leven aan uw hand.
Ik ben zwak, maar Gij zijt machtig,
wees mijn gids in 't barre land.
Gij, mijn sterkte, Gij, mijn leider,
vul mij met uw Geest steeds meer.
Vul mij met uw Geest steeds meer.

ELB 186 : 2

Laat mij zijn een godsgetuige,
sprekend van U meer en meer.
Leid mij steeds door uwe liefde,
groeïend naar uw beeld, o Heer.
Brood des levens, brood des hemels,
voed mij dat ik groei naar U.
Voed mij dat ik groei naar U.

ELB 186 : 3

Laat door mij uw levend water
vloeien als een klare stroom.
O, Heer Jezus, 't wordt steeds later
dat uw Geest over allen koom'.

Machtig Heiland, mijn Verlosser,
kom, Heer Jezus, in uw kracht.
Kom, Heer Jezus, in uw kracht.

Welkom

NLB 63 : 1

Mijn God, Gij zijt mijn toeverlaat,
naar U Heer, strekt zich mijn verlangen.
Mijn hart wil niets dan U ontvangen,
die leven zijt en leven laat.
O Heer, mijn ziel en zinnen smachten
en dorsten naar U in een land,
waarop de zon verzengend brandt,
schenk Gij mijn leven nieuwe krachten.

NLB 63 : 3

Wanneer ik wakend in de nacht
mijn geest bij U, Heer, laat vertoeven,
dan mag ik weer uw goedheid proeven;
uw hulp wordt nooit vergeefs verwacht.
Waar zich uw vleugels breed
ontvouwd en,
zing ik mij van mijn zorgen vrij.
Mijn ziel, Heer, is U zeer nabij,
door uw hand word ik vastgehouden.

**Stil gebed, Onze hulp en groet
Gebed om ontferming**

NLB 1008 : 1

Rechter in het licht verheven,
koning in uw majesteit,
louter ons geringe leven,
scheld ons onze schulden kwijt,
laat uw vleugelen ons omgeven,
troost ons met uw tederheid.

NLB 1008 : 2

Hoor de bittere gebeden
om de vrede die niet daagt.
Zie hoe diep er wordt geleden,
hoe het kwaad de ziel belaagt.
Zie uw mensheid hier beneden,
wat zij lijdt en duldt en draagt.

NLB 1008 : 3

Houd wat Gij hebt ondernomen,
klief het duister met uw zwaard.
Kroon de menselijke dromen
met uw koninkrijk op aard.
Laat de vrede eindelijk komen,
die uw hart voor ons bewaart.

ELB 331

Prijs de Heer, mijn ziel,
en prijs zijn heil'ge Naam.
Prijs de Heer, mijn ziel,
die mij het leven geeft.

Bless the Lord, my soul,
and bless God's holy Name.
Bless the Lord, my soul,
who leads me into life.

Prijs de Heer, mijn ziel,
en prijs zijn heil'ge Naam.
Prijs de Heer, mijn ziel,
die mij het leven geeft.

Gebied bij de opening van de Bijbel Lezing 1Koningen16:29-34 en 17:1-16

29 Achab, de zoon van Omri, werd koning van Israël in het achtendertigste regeringsjaar van koning Asa van Juda. Tweeëntwintig jaar regeerde hij in Samaria. 30 Achab deed wat slecht is in de ogen van de HEER; zijn gedrag was nog erger dan dat van zijn voorgangers. 31 Alsof het nog niet erg genoeg was dat hij het voorbeeld volgde van Jerobeam, de zoon van Nebat, nam hij Izebel tot vrouw, de dochter van koning Etbaäl van Sidon, en begon hij Baäl te vereren. 32 Hij liet in Samaria een tempel voor Baäl bouwen en richtte er een altaar voor hem op. 33 Ook maakte hij een Asjerapaal. Zo deed hij allerlei dingen waarmee hij de HEER, de God van Israël, tergde, meer nog dan de vorige koningen van Israël gedaan hadden. 34 In de tijd van Achab werd Jericho weer opgebouwd door

Chiël uit Betel. Ten koste van zijn oudste zoon, Abiram, legde hij de fundamenten, en de poortdeuren bevestigde hij ten koste van Segub, zijn jongste zoon, zoals de HEER bij monde van Jozua, de zoon van Nun, had voorgezegd.

1 De Tisbiet Elia uit Gilead zei tegen Achab: 'Zo waar de HEER leeft, de God van Israël, in wiens dienst ik sta, de eerstkomende jaren zal er geen dauw of regen komen tenzij ik het zeg.' 2 De HEER richtte zich tot Elia met de woorden: 3 'Ga weg van hier. Ga naar het oosten en zoek een schuilplaats in de wadi Kerit, aan de overkant van de Jordaan. 4 Drinken kun je uit de rivier, en ik heb de raven opgedragen je daar van voedsel te voorzien.' 5 Elia deed wat de HEER hem had gezegd, hij ging weg en trok zich terug in de wadi Kerit, ten oosten van de Jordaan. 6 De raven brachten hem daar 's ochtends en 's avonds brood en vlees, en water dronk hij uit de rivier. 7 Maar doordat het almaar niet regende in het land, viel de rivier na verloop van tijd droog. 8 Toen richtte de HEER zich tot Elia met de woorden: 9 'Ga naar Sarefat, in de buurt van Sidon, en neem daar je intrek. Ik heb een weduwe daar opgedragen je van voedsel te voorzien.' 10 Elia ging op weg naar Sarefat, en toen hij bij de stadspoort aankwam, zag hij een weduwe die bezig was hout te sprokkelen. Hij

riep haar en vroeg of ze een kommetje water voor hem wilde halen, zodat hij zijn dorst kon lessen. 11 Terwijl ze wegliep om water te halen, riep hij haar na of ze ook een stuk brood voor hem wilde meenemen. 12 'Zo waar de HEER, uw God, leeft,' antwoordde zij, 'ik heb niets meer in voorraad, alleen een handjevol meel in de pot en een restje olijfolie in de kruik. Kijk, ik heb net een paar takken geraapt om iets te eten te maken voor mij en mijn zoon. Als dat op is, zullen we van honger sterven.' 13 Maar Elia zei: 'Maak u niet ongerust. Doe wat u van plan was, maar bak van wat u in huis hebt eerst iets voor mij en kom me dat brengen. Daarna kunt u voor uzelf en uw zoon iets klaarmaken, 14 want dit zegt de HEER, de God van Israël: Tot op de dag dat ik weer regen op de aarde zal laten vallen, zal er meel in de pot zijn en zal de oliekruid niet leeg raken.' 15 De vrouw ging naar huis en deed wat Elia had gezegd. En ze hadden elke dag te eten, zij, Elia en haar familie. 16 Er was meel in de pot en de oliekruid raakte niet leeg, zoals de HEER bij monde van Elia had beloofd.

NLB 907 : 2

Als Gij mij wilt hoeden,
ben ik voor het woeden
van de vijand vrij.
Laat de satan tieren

en zijn zege vieren,
Jezus staat mij bij.
Lijkt het wel of dood en hel
over mij schijnt los te breken,
Jezus is mijn vrede.

Verkondiging

ELB 279 : 1

Wij blijven geloven, dat onder miljoenen
de Heer van de schepping een plan met
ons heeft,
waarin zich zijn heil
en mijn twijfels verzoenen
en dat aan elk leven betekenis geeft.

ELB 279 : 2

En ook dat zijn boodschap de mens kan
bevrijden,
hoe vast ook verstrikt in het web van de
tijd;
nog steeds kan vertroosten,
verlichten, bevrijden,
wanneer hier de levensbaan uitzichtloos
lijkt.

ELB 279 : 3

En dat Hij ons telkens de durf wil geven,
ook nu in een wereld van steen en
metaal,

om buiten onszelf
voor de ander te leven;
ons kleine begin van zijn groot ideaal,

ELB 279 : 4

dat werkelijkheid wordt als het oog van
de volken
zich niet meer vergeefs naar de horizon
richt
en 't morgenrood rijst
dat zijn komst met de wolken
verkondigt in duizenden kleuren van
licht.

Wij belijden ons geloof

NLB 412 : 1

Wij loven U, o God, belijden U als Heer.
Eeuwige Vader, U geeft heel de wereld
eer.

U zingen alle hemelen, serafs, machten,
tronen,
onafgebroken rijst hun lied op hoge
tonen:

Gij, driemaal heilig zijt Gij, God der
legerscharen,
wiens grootheid aarde en hemel heerlijk
openbaren!

Gebeden

Inzameling van gaven

NLB 904 : 1

Beveel gerust uw wegen,
al wat u 't harte deert,
der trouwe hoede en zegen
van Hem, die 't al regeert.
Die wolken, lucht en winden
wijst spoor en loop en baan,
zal ook wel wegen vinden
waarlangs uw voet kan gaan.

NLB 904 : 3

Laat Hem besturen, waken,
't is wijsheid wat Hij doet!
Zo zal Hij alles maken,
dat ge u verwonderen moet,
als Hij, die alle macht heeft,
met wonderbaar beleid
geheel het werk volbracht heeft,
waarom gij thans nog schreit.

Zegen

Amen, amen, amen!
Dat wij niet beschamen
Jezus Christus onze Heer,
amen, God, uw naam ter eer!